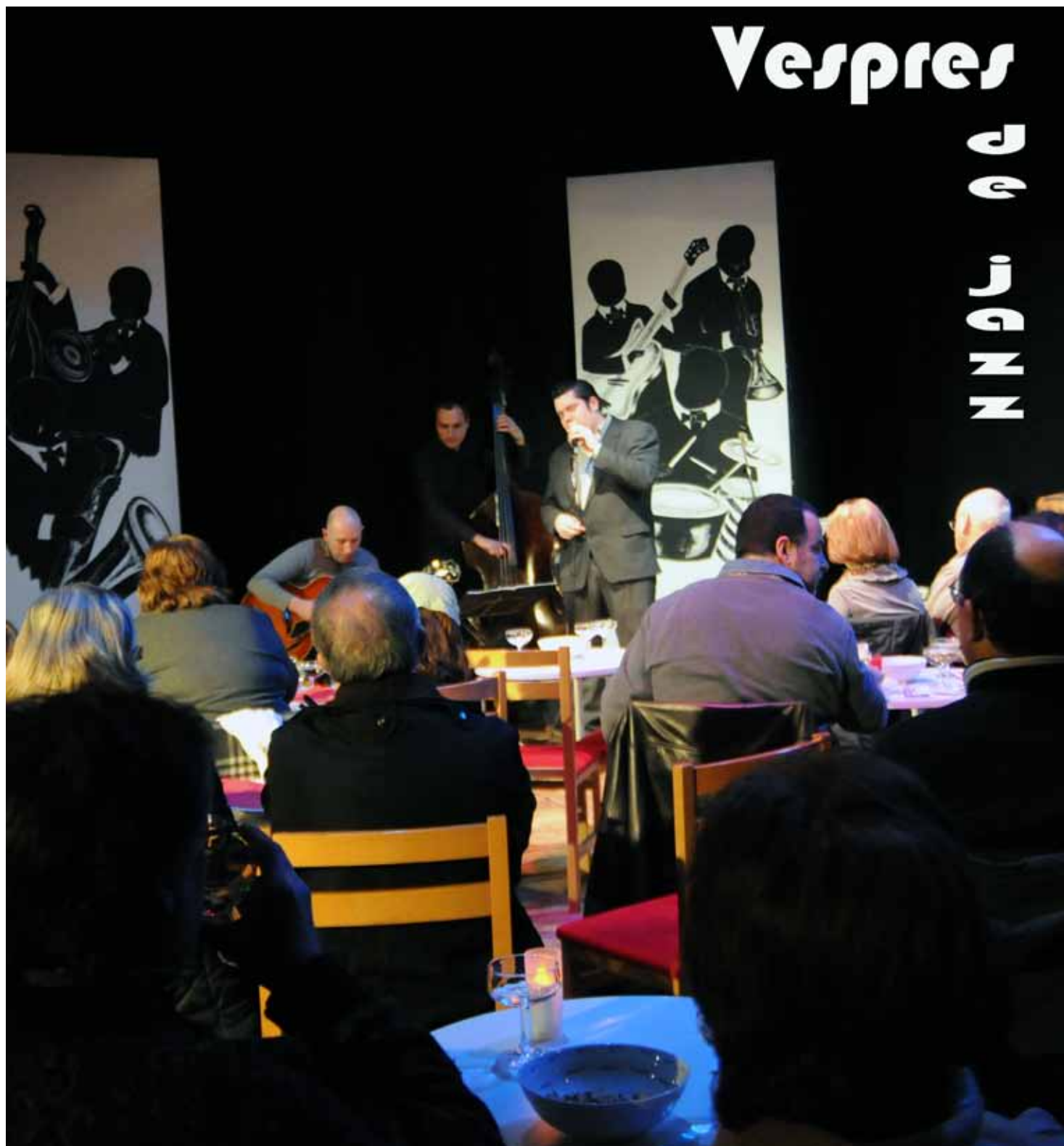

La Veu dels Lluïsos

Núm. 102 - juliol 2011

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA
Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Barcelona

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9

08031 BARCELONA

info@lluissoshorta.cat

www.lluissoshorta.cat

SUMARI

La Junta informa	3
El nostre Consiliari	3
Necrològiques	4
Vida de les Seccions	4
Galeria fotogràfica	12-13
Una mica de tot	14
Raconet infantil.....	19
Entrevista	20
Aquest món tan nostre.....	22
Documents històrics dels Lluïsos.....	24

Consell de Redacció:

Antoni F. Araujo
Dora Serra i Espada (Correcció)
Pere Solé i Serra
Salvador Casals i Gausachs (Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Antoni F. Araujo	Mateu Terrats i Oliver
Cecília Font	Núria Font i Revilla
Dora Serra i Espada	Núria Solé Serra
Ferràn Homar	Paula Casanovas
Josep Magrans i Breu	Quim Casals i Campmany
Lluís Cuevas	Ricard Terradas i Mut
Maria Franquesa	Salvador Casals

AGRAÏMENTS

La Caseta de l'Alba

Merceria - Taller labors - Escola de Patchwork
Cortines - Confeccions a mida

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69 Tel. 93 429 06 65
08030 Barcelona Fax 93 429 47 44

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Ecoalimentaria

Cistelles ecològiques: de fruites, verdures, mixtes, de salut...

La nostra botiga a internet
www.ecoalimentaria.es

Tel. 93 427 07 07 · Canigó, 94 · 08031 Barcelona

AGUA-GAS-ELECTRICIDAD-REFORMAS EN GENERAL

C/ Campoamor, 6 Tel.: 93 759 71 34
08031 BARCELONA Fax: 93 759 71 22
sirgbcn@gmail.com

SIRG

URGENCIAS 24H TLF: 600 38 15 65
Servicio Integrals Riveria Garrido s.l.

can paulet
fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Teléfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)

Disposem dels carnets d'instal·lador autoritzat per la Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
c/ Logronyo, 2

www.psi.cat
leonardo@psi.cat
08035 Barcelona

**El que s'obté amb violència
només es pot mantenir amb
violència.**

Mahatma Gandhi
Polític i pensador indú

LA JUNTA INFORMA

Arriba l'estiu i arriben les vacances, als Lluïsos també. Enguany tanquem més que altres anys, doncs aprofitarem aquest temps que no hi ha tanta activitat per fer les obres de les quals us parlem en un altre article d'aquest butlletí.

A tothom ens calen les vacances per renovar forces, per agafar impuls i tornar amb les piles carregades. Ens calen nous plantejaments i revisar què estem fent i cap a on volem anar...

A l'estiu fem una pausa del munt d'activitats que fem. Però no us penseu que no es fa res. Moltes seccions segueixen durant el juliol els seus assajos, doncs actuen a l'estiu o a la Festa Major o al començament del curs...

Us volem encoratjar a gaudir d'un bon estiu i tornar amb moltes ganes de seguir treballant per mantenir els Lluïsos com el referent que ja som a Horta.

Bon estiu,

Núria Font i Revilla

EL NOSTRE CONSILIARI

Indignats

Aquestes darreres setmanes s'està produint un fet inesperat i sorprenent, que introdueix un aspecte nou en el paisatge de la vida ciutadana i en els plantejaments habituals en el terreny social i polític que predominen en la nostra societat des de fa una colla d'anys. Un fet que ha despertat en un primer moment curiositat, i després adhesions o crítiques, però que no ha deixat indiferent a ningú. La situació creada per la crisi financera, econòmica i política, que afecta directament a molts joves i famílies, i indirectament al conjunt de la societat, i els interrogants, inquietuds i temors que genera de cara al futur, ha estat i és objecte d'anàlisis per part dels experts, de comentaris, de converses, però fins ara no havia trobat aquesta denúncia col·lectiva i visible que es manifesta en les acampades, les assemblees i els eslògans dels "indignats", al cor mateix de les nostres ciutats i dels nostres barris.

Des de fa temps hi ha una percepció comuna que les coses no van bé a nivell polític, econòmic i social, i també moral i espiritual: hi ha desencís, resignació, tristesa, desesperança, actituds totes elles que aboquen a l'individualisme, al passotisme, o en el millor dels casos a buscar solucions fragmentàries i parcials per ajudar als més perjudicats, solucions però que no deixen de

ser una mena de pedaç que deixa les coses tal com estan, perquè no toquen les causes que provoquen la situació. Justament aquest és el panorama que es dibuixa quan ja no hi ha nous horitzons vers els quals caminar, quan diuen, com passa ara, que s'han mort les utopies. Potser l'expressió pacífica de la indignació i de la denúncia pot ser un primer pas, però no n'hi ha prou. Pot servir per desvetllar consciències adormides tant de ciutadans com de polítics, però cal fer replantejaments a tots nivells que per força hauran d'afectar la manera de viure, l'ordre de valors, i el sentit de la nostra vida personal i col·lectiva.

El valor que poden tenir les utopies és que assenyalen una fita, un horitzó desitjable, un cim a conquerir, i que d'aquesta manera estimulen l'acció, l'esforç i el compromís col·lectiu, però sempre amb la condició de no pensar que són immediats, a tocar, que no els idealitzem, i encara menys que pensem que hi podem arribar sense que tots ens hi impliquem amb altruisme, generositat, constància i fermesa. Perquè les coses no canvien només denunciant ni només somniant, sinó imaginant i treballant.

Mateu Terrats i Oliver

NECROLÒGIQUES

Josefa Font Torelló

En el passat butlletí número 101 anunciàvem la mort de la Josefa Font i, erròniament, la vam confondre amb la germana Dolors, vídua de Jaume Clot. Ja hem demanat disculpes a la Dolors i ens ha perdonat; però cal que consti escrit aquí: la Pepita Font era soltera, havia treballat en la botiga merceria Solé del carrer Chapí, on ara hi ha el supermercat. La Pepita

havia estat alumna de les nostres classes de català. Ara feia uns quatre anys estava en una residència, força malalta. Va morir el dia 7 de novembre de 2010.

Perdó una vegada més per l'error comès,

Dora Serra

VIDA DE LES SECCIONS

Manualitats

El Un any més un grup molt Fidel de persones han ocupat el seu temps lliure a fer que moltes de nosaltres aprenguéssim a fer coses boniques amb les mans. Són les mestres de manualitats que a més a més d'ensenyar-nos a moure les mans també han creat un espai on hem conegut gent nova i ens hem fet amigues. A final de curs muntem una exposició on totes ensenyem, molt orgulloses, els treballs fets durant l'any.

Moltes gràcies a totes i us esperem el curs vinent.

No ens falleu!

Maria Franquesa

Excursionisme

Balneari de Cestona (del 6 al 17/3/2011)

Amb moltes ganes de passar-ho bé i de fer salut amb els beneficis de les aigües, una bona colla de socis i no socis dels Lluïsos, marxem al balneari de Cestona; ja és el quart any que ho fem.

Si les expectatives eren bones, els resultats encara ho van ser més; vam gaudir de bona companyia i vam riure molt, cosa for-

ça saludable. Als matins fèiem els tractaments termals i a la tarda, la Virgínia, la nostra guia habitual, ens va ensenyar més llocs del País Basc.

Aquest any vam anar a Hendaia, Hondarribia, Bermeo, Urretxo, Pasaia San Pedro i Pasaia Donibane, Idiazábal, Ordízia, Biarritz, Mutriku, Getaria, Zarautz, Astigarraga, Tolosa, Getxo, Bilbao i per acabar Donosti, on l'últim dia vam fer un bon dinar al restaurant "La Perla" que està situat al mig de la Concha. Em sembla que ja comencem a conèixer el País Basc com si fos Catalunya.

Després d'aquestes experiències esperem tornar-hi l'any que ve.

Maria Franquesa

VIDA DE LES SECCIONS

Excursió calçotada

El dia 5 de febrer de 2011 vam sortir d'Horta, camí de l'Espluga de Francolí. Un com allí vam visitar el museu de la vida rural, que s'ha inaugurat recentment. Val la pena visitar-lo: és un edifici clar, modern, amb ascensors per a la gent que té dificultats. La temàtica és estretin-guda i molt ben ambientada.

Acabada la visita vam anar a fer una bona calçotada al Pla de Santa Maria.

Maria Franquesa

Excursió a Rupit

Amb un dia esplèndid de primavera sortim d'Horta cap a Rupit i Tavertet. Parem a Vic per esmorzar. Un cop a Rupit ens acompanya una guia que ens fa passar pel pont penjat, la qual cosa fa força gràcia. Després d'una bona passejada i la compra de coques, botifarres, etc. continuem el camí fins al santuari del Far on parem per gaudir d'una esplèndida vista i després dinar.

Havent dinat tornem enrere fins a l'Esquirol i allà agafem la carretera que ens portarà a Tavertet des d'on contemplem el pantà de Sau, força ple. De tornada a casa vam passar un mitjà amb números per rifar una ampolla de cava. Cadascú va pagar una quantitat simbòlica per a recollir fons a benefici de la Campanya contra la Fam, de Mans Unides. Es van recaptar 87'10 €. Moltes gràcies!

Maria Franquesa

Excursió final de curs

El dia 4 de juny vam fer l'última excursió del curs. Vam anar a Tarragona per fer un tomb per la ciutat romana i el circ. Vam acabar al balcó del Mediterrani amb la fenomenal vista del mar i de l'amfiteatre romà. Ens va acompanyar una

guia molt simpàtica que ens va explicar molt bé el recorregut i la història. Després d'un bon dinar a Mont-roig del Camp vam tornar a Horta.

Us esperem el curs vinent per veure racons de Catalunya i tornar a reviure la nostra història.

Maria Franquesa

Viatge al nord d'Itàlia

Llacs Llombards, Dolomites, Pàdua, Verona i Venècia (Del 16 al 25 de Maig del 2.011)

Del dia 16 fins el 25 de Maig del 2.011, un grup de 30 persones (23 dones i 7 homes) de la mà de la Carme Oliva i Josep Puigbó en nom i representació del Centre Parroquial d'Horta, van fer una extraordinària sortida pel Nord d'Itàlia des de: Barcelona - Milà - Llacs Llombards - Dolomites, Trento, Pàdua, Verona i Venècia. Uns dies magnífics recorrent els 4 llacs més importants d'Itàlia: Garda, Maggiore i les seves illes Borromees, Como i Iseo. Ciutats importants com: Lugano, Varese, Bolzano, Cortina d'Ampezzo, Trento, Pàdua, Venècia, Verona i Milà.

Muntanyes Dolomítiques com els: "Paso de Sella" (2.240m.), Coll de Pordoi (2.2.39 m.), Marmolada (3.342 m.), Port de Tre Croci (1.815 m.), Coll de Varda (1.740), Monte Salvatore (912 m.), Monte Baldo (1.760 m.). Panoràmiques de la vall de Venosta (alpina oriental). Visita al costat Suís del CANTON TESINO amb moneda i policia suïssa de terres italianes. Tam-

VIDA DE LES SECCIONS

bé al costat austríac del Tirol i més concretament en el poble del Tirolo amb parla alemanya el 73% i el 27% italià. Ha estat una perfecta organització per part de l'Agència Euro vacances. Amb aquestes sortides el Centre Parroquial d'Horta dona exemple de convivència i difon les relacions humanes entre la gent de bona voluntat. Que per molts anys es puguin continuar fent aquestes sortides com a testimoni dels treballs ben fets dels Lluïsos d'Horta.

Lluís Cuevas i Garcia

Teatre

8a Mostra de grups infantils amateurs de teatre de Catalunya

Els passats dies 7 i 8 de maig se celebrà la vuitena Mostra de grups infantils amateurs de Teatre de Catalunya que promou cada any la Federació de grups amateurs de teatre de Catalunya.

Enguany els Lluïsos n'assumí l'organització cosa que suposava tot un repte, ja que per primera vegada ens aventuràvem a celebrar una trobada d'aquesta magnitud.

D'entrada vam haver d'ampliar la trobada a dissabte, ja que l'èxit de la convocatòria va ser tant gran que no hi havia cabuda per tots els grups el diumenge.

Els grups participants i les obres que van representar van ser:

Dissabte:

Caçadors d'il·lusions de Les Corts de Barcelona: *Som el marc o la foto?*

Grup infantil del teatre "El Ciervo" de Sabadell: *Demà t'ho dic.*

Esplai de teatre Xiroi de St. Pere de Ribes: *Històries de monstres.*

Foment Cultural de Súria de Súria: *L'illa del... teatre!!!*

Diumenge:

GT Centre Parroquial de Monistrol de Calders: *Pirates... pirates!!!*

Gatu d'Ullastrell: *El país de les cent paraules*
Segle XX de Sant Fost de Campsentelles: *De pel·lícula*

Margarida Xirgu de L'Hospitalet: *Bon profit!*

Sol, solet de Ripoll: *Retalls*

Grup de teatre Deixalles 81 de St. Feliu de

Codines: *La maledicció de Gorkosan*

El Partiqui d'el Clot de Barcelona: *Bon dia General*

Grup set de màgia de St. Vicenç de Castellet: *Les dues cares*

Grup de teatre infantil dels Lluïsos d'Horta: *L'herència de les bruixes. Fent zàping. Dos mons per descobrir.*

La coordinació de tot el gran muntatge va córrer a càrrec de la Cecília Font, que va dividir la feina entre tota una bona colla de voluntaris i voluntàries que s'encarregaven de les diferents tasques de la trobada: tècnics, acompanyants, coordinadors, entreteniments, menjar... Tot va anar molt ben rodat i això va fer que la Festa Lluís encara més.

Dissabte va obrir la Mostra la Sra. **Magda García** de la Federació i el Sr. **Joan Martí-nez**, conseller de Cultura del Districte d'Horta-Guinardó. Després d'uns breus parlaments vam donar pas a les actuacions. Tots els grups tenien 30' destinats a la seva obra. En acabar la jornada i després de rebre el record corresponent, la vam acabar amb un bon berenar.

Diumenge va començar amb una bona xocolatada. El C Feliu i Codina va estar tallat al trànsit durant tot el dia i això ens va permetre fer-la al carrer i també poder muntar el bar dels Lluïsos a l'exterior, a banda de facilitar l'entrada i sortida de la gran quantitat de gent que va passar per casa nostra.

Després d'esmorzar es va inaugurar la Mostra pel senyor **Josep Rafeques**, president de la Federació i van començar les representacions. Van anar passant els grups fins a l'hora de dinar, que es va oferir a l'escola *Mare Nostrum* i també es va organitzar un gran joc de l'oca per tal que tots els nens i nenes estiguessin ben distrets.

A la tarda van continuar les actuacions, fins que va arribar la clausura a càrrec del Sr **Josep M. Porta**, sots-president de la Federació, la Sra. **Elsa Blasco**, regidora del Districte, i del Sr **Màrius Serra**, periodista reconegut del nostre barri. Després d'uns parlaments, es va obsequiar a

tots els grups amb un record de la trobada.

Val a dir que les representacions van tenir, en general, un bon nivell i que el públic en va gaudir força. Les temàtiques de les obres van ser força variades, però els pirates, els fantasmes i les bruixes, van ser el tema més repetit de la Mostra.

També hem de reconèixer l'aportació de la **Marta**, la **Clara**, la **Mireia**, l'**Aina**, la **Laura** i l'**Òscar**, del teatre juvenil de la nostra entitat, que ens van distreure durant els descansos d'una obra a una altra representant contes tradicionals. També els més petits de la casa van fer un número que va ser molt aplaudit.

Fariem també esment de l'aportació dels grups infantils dels Lluïsos. Tenim tants actors i actrius, en aquests moments hi ha tres grups en funcionament, que com que tots volien participar-hi, van fer 10' d'actuació cadascun representant trossets de les obres que han protagonitzant aquest curs, per acabar tots junts ballant a l'escenari. Fantàstic!!

Ja per acabar diríem que aquesta Mostra ha estat tot un èxit. Hem rebut felicitacions dels diferents grups participants així com de la Federació. A tots els que hi hem col·laborat per fer-la possible, ens omple d'orgull i de satisfacció veure com es reconeix la feina ben feta, i també i més important encara, veure que el teatre a Horta segueix ben viu, i que als Lluïsos tenim actors i actrius per anys i panys!

Núria Solé i Serra

Algú va volar sobre el niu del cucut

Aquest cop van ésser quatre les representacions que l'Auca ens va oferir, en lloc de les dues a les que ens tenen acostumats. Quatre cops que vam poder gaudir de la bogeria d'un grapat d'homes ingressats en un psiquiàtric on inesperadament hi arriba un reclús que els hi ha de canviar la rutina diària i els hi ha de fer sortir sentiments que tenien oblidats o adormits.

Una infermera autoritària i dominant que veu en perill el seu petit món per l'entrada del nou pacient, i el rebombori i enrenou que provoca en els ingressats, fa que es vagin desgranant diferents situacions, algunes còmiques i d'altres fins i tot angoixants. El constant pols entre l'infermera veterana i el nouvingut i rebel

pacient, una sonada festa, un parell de fugues, i alguna agressió, fan que es mantingui l'atenció de l'espectador fins a l'inesperat final, que ens arriba aparentment massa aviat malgrat la llarga durada de l'obra.

Una impressionant posada en escena, amb un decorat auster, i amb més de vint actors i actrius, en ocasions tots a l'hora dalt de l'escenari, omplien la sala amb els seus crits que ens envoltaven i ens feien viure la situació com si nosaltres fóssim també protagonistes de la situació. Hi havia moments que era tota la sala la que vibrava amb els actors, o quedava en silenci, per després arrancar un petit crit en escoltar per primera vegada la veu de l'indi.

Una sala que vam veure plena les quatre representacions, com feia temps que no ho veíem, tret de les obres de Sant Lluís o Pastorets, que ja sabem que omplen sempre el nostre teatre.

Les innumbrables felicitacions rebudes per una gran quantitat d'espectadors, van fer que l'Auca decidís presentar la mateixa obra en la propera mostra de teatre del Districte, cosa que donarà l'oportunitat a tots aquells que per un motiu o altre se l'hagin perdut, puguin gaudir d'una de les millors representacions que ens han presentat darrerament.

Cal felicitar a tot l'equip, director, tècnics, ajudants de direcció i actors i actrius (que per a molts d'ells, era el primer cop que actuaven) per la bona feina que van aconseguir en un temps rècord. Ara, ells mateixos s'han pujat el llistó, i cal que s'afanyin en la tria de la nova obra que, de ben segur, ens presentaran per la propera temporada.

Antoni F. Araujo

VIDA DE LES SECCIONS

Algú va volar sobre el niu del cucut (II)

El 26 i 27 de març i el 2 i 3 d'abril el grup teatral AUCA ve representar aquesta obra de la novel·la de Ken Kesey adaptada al teatre per Josep Royuela de la qual n'era el director. La sinopsis és un grup de bojos expliquen a una metgessa les seves inquietuds i manies i pors. Un dels interns, Murphy, (molt ben interpretat per Juli Martínez, en el cinema per Jack Nicholson) és un pres que fingeix estar malalt i és el causant de l'avalot general i castigat durament amb teràpia elèctrica.

Molt bona labor interpretativa, com la direcció i la posada en escena, amb uns personatges tan ben caracteritzats, la labor tècnica, llums i so. Felicitats a tots.

Ricard Terradas i Mut

Teatre infantil

Acabem el curs amb grans representacions del grup d'iniciació i els tres grups infantils de teatre.

Començà a l'abril el grup infantil de divendres amb l'obra "Dos mons per descobrir", una misteriosa i divertida obra on humans, follets, fades i trolls es barregen. El resultat: tenir al públic en absolut silenci pendent de l'obra i gaudint de la interpretació, cançons i balls dels 21 petits actors.

Al maig estrenà el grup de dimarts, amb l'obra "L'Herència de les Bruixes", i com el seu

nom indica, una colla de bruixes temen ser les últimes, sense deixar legat sobre el seu poder i màgia. La sorpresa és saber que les seves filles perpetuaran la bruixeria a la terra. Un excel·lent treball el d'aquestes quinze noies i un noi, que ens van fer gaudir en tot moment de l'espectacle.

Al juny arribà la representació del grup de dimecres amb "La Ventafocs... del segle XXI". Divertidíssima obra de la Ventafocs actual, on la carrossa es converteix en limusina i la invitació al ball arriba des del Facebook. Hem vist dalt de l'escenari 12 nens i nenes interpretant i ballant les músiques més de moda, amb molta gràcia i simpatia.

Sense oblidar la intervenció del grup d'iniciació al teatre, deu nens i nenes que ens feren riure fins fer-nos saltar les llàgrimes, imitant un número del Tricicle i intervenint a l'obra de la Ventafocs.

A tots quatre grups un fort aplaudiment.

Ricard Terradas i Mut

Teatre juvenil

El 14 i 15 de maig, el grup juvenil dirigit pel Pep Casals, ens van oferir una entretinguda i reivindicativa obra de teatre: "Contes políticament correctes".

Felicitar als nou integrants i director d'aquest grup, que amb gran enginy i pocs recursos, van saber donar forma a aquesta divertida obra. Ens han sabut demostrar que només cal imaginació per a omplir un escenari de cases, estanys, palaus o boscos.

Un treball magnífic, la meua més sincera admiració i fort aplaudiment, tenint en compte que aquest grup s'ha format recentment i amb joves on la gran majoria mai havia trepitjat un escenari. Endavant nois!

Cecília Font

P.D.

Sobre l'escrit de la Paula Casanovas –a la pàgina 14– cal aclarir que la idea de formar un grup juvenil és mèrit de la Paula, la Teresa, la Núria i Cecília Font. Totes quatre van parlar

VIDA DE LES SECCIONS

de donar sortida a la colla de nois i noies que, per d'edat, els corresponia més un altre tipus de teatre. La Paula va estar d'acord a dirigir aquest grup.

Contes políticament correctes L'herència de les bruixes

Els dies 28 i 29 de maig es representà aquesta obra, interpretada pel grup de teatre Infantil. És una rondalla de creació pròpia on es narren les aventures de Llíliana, una noia decidida amb ganes d'entrar en el món de la fantasia. Les bruixes, amb els seus encanteris faran maleses però fracassaran. La més malvada és Keridwen però no se'n sortirà amb la seva gràcies a la intervenció de tres noies molt eixerides...

Bona interpretació de tota la colla de jove-nalla. Molt ben muntats els laterals que representaven els menjadors de dues cases.

La directora, la Núria Martínez, té empenta i traça a l'hora de dirigir. Les llums i el so, bé.

L'enhorabona i endavant!

Ricard Terrades i Mut

Dos móns per descobrir

Aquesta obra escrita i dirigida per Cecília Font es va representar els dies 9 i 10 d'abril. Conta les aventures de dues nenes, l'Aina i la Judit, que traspassen el món real al de les fades i follets i viuen una sèrie d'aventures.

L'espectacle inclou cants i balls que varen animar els espectadors que seguien el ritme picant de mans. Molt aplaudits la colla dels petits trolls. Molt bé tots els petits actors i actrius. Molt bé la Cecília com a autora i directora. Esperem una nova representació. Felicitats i endavant!

Ricard Terrades i Mut

Grup Folklòric d'Horta

La temporada d'enguany s'acaba, i el nostre esbart, a l'igual que moltes altres seccions de la casa, presenta el seu treball a la resta de socis, simpatitzants i veïns, i ho fa en dues etapes.

Primerament ja s'ha presentat la Gala del Cos de Dansa. El grup dels joves del nostre esbart, ens ha ofert un repertori ple de noves danses, juntament amb algunes de les ja clàssiques a les que ens tenen acostumats.

Presentat en diferents blocs, vam veure primerament una al·legoria al carnestoltes, per seguir amb un petit recorregut per diferents balls de les illes, acabant la primera part amb la força de la jota.

Es va aprofitar la Gala per fer un reconeixement als vint-i-cinc anys de danzaira de la nostra companya Belen, a la que se l'hi va fer entrega d'un petit record, acompanyat d'unes imatges projectades del seu recorregut per l'esbart durant tot aquest temps.

Una segona part amb una evocació a la tristesa per la mort dels infants, en particular, i dels nostres éssers estimats en general, per mitjà de la dansa del velatori, va donar pas a un passí de diapositives de les diferents actuacions dins i fora de la casa, per acabar amb un seguit de danses valencianes, que van tancar l'acte.

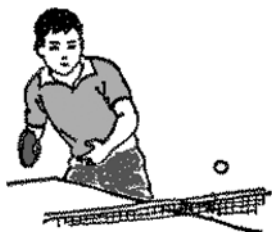

Tots sabem que el nostre esbart no consta solament del Cos de Dansa, sinó que té dos grups més, com són el Grup de Pares i l'Infantil, que ens oferiran el proper 12 de juny (data un pèl llunyana al tancar aquest article) el recull del seu treball de tot l'any, amb la clara intenció de poder millorar-l'ho en la propera edició.

Confiem comptar amb la vostra assistència.

Antoni F. Araujo

Secció de Tennis de Taula

L'equip de 2a Nacional ha mantingut la categoria!!!

Aquesta temporada hem quedat setens a la fase regular i per tant hem hagut de jugar la fase de descens: la vam disputar 4 equips catalans (Premià, Sabadell, Borges i Lluïsos Horta) i 4 balears (Inca, Alaró, Son Cladera i Eivissa) en dos caps de setmana, un a Les Borges Blanques i l'altre a Inca. Després d'un bon inici a Les Borges, amb 3 partits guanyats i 1 perdut, a Inca vam patir fins a l'últim partit, però amb un total de 5 guanyats i 3 perduts vam aconseguir la permanència i podrem, un any més, seguir representat als Lluïsos d'Horta dins d'aquesta Segona Nacional.

Aquest any ha estat un any de moltes modificacions en el sistema de competicions amb la introducció dels play-off, que pretenia que a tots els partits els equips tinguessin alguna cosa en joc sigui, permanència, títols o posició a la taula classificatòria.

Cal dir que no s'ha acabat d'assolir els objectius buscats i que el proper any es retorna al sistema de competició tradicional.

A la primera fase (lliga regular per grups) l'equip de primera de veterans va quedar tercer i a la segona fase va quedar en quarta posició.

El de segona categoria es va classificar per jugar la fase d'ascens de categoria, i a la segona fase va quedar en un setè lloc.

Pel que fa a l'escola de tennis de taula, cal fer esment de la seva bona marxa, on un grup de 12 nens progressen cada dia que passa i possiblement la propera temporada ja es podrà competir en les seves categories.

Us volem informar que tot i que encara no ha sortit publicat a la llista de la ITTF (que s'espera serà al juny/juliol), el company J.M. Galofré ha assolit, dins de la categoria d'àrbitres internacionals (que ja ho era des del 2000) la qualificació de "Blue Badge" (BB), quelcom semblant a un grup selecte/superior dins dels àrbitres internacionals. Tot això després d'haver estat "observat" en un mínim de 4 proves internacionals per diferents avaluadors, no espanyols, i una entrevista oral de 20 minuts en anglès per un avaluador internacionals, en aquest cas un ciutadà anglès.

Josep M. Galofré, jugador de l'equip de veterans ha estat a Rotterdam arbitrant els Campionats del Món. De la mateixa manera en Josep Maria Miro va assistir a Rotterdam a les reunions anuals de la Federació Internacional com a membre del Comitè de Regles participant a l'assemblea General d'aquesta federació internacional.

Josep Magrans
Vocal Tennis de Taula

**Vols Jugar a Tennis de Taula????
Vine a l'escola dels Lluïsos d'Horta
Dilluns i Dijous de 17,30 H a 19 H
Telèfon 646314448
tennistaula@lluïsohorta.cat**

Magnífic concert el que vam tenir l'oportunitat d'escoltar el passat 11 de juny al pati del Cau amb l'actuació de la Sant Andreu Jazz Band. Aquest era el concert que tancava la III temporada de Vespres de jazz amb un notable èxit de públic que omplia el pati.

Però anem per parts:

El 9 d'abril va ser el grup de "**The Jazz Preachers**" conjunt integrat per músics de **LA LOCOMOTORA NEGRA**, **Ricard Gili**, **Marc Trepapat**, **Toni Gili**, **Tòfol Trepapat**, **Jordi Casanovas**, **Carles Gili** i **Pep Rius**, que van fer-nos gaudir del seu jazz i el vam poder escoltar de ben a prop. Tot un luxe !!! A la Web dels Lluïsos podeu trobar alguns vídeos d'aquesta magnífica actuació.

El 14 de maig **Joan Chamorro Sextet amb Andrea Motis**, sens dubte, una de les sensacions dels últims temps. Vam poder escoltar i gaudir de la veu de l'Andrea i el bon fer de la resta de components del grup. Sens dubte sentirem a parlar molt d'aquest grup.

Finalment el 11 de juny, sopar a la fresca amb la **Sant Andreu Jazz Band**.

La **Sant Andreu Jazz Band** es una formació nascuda a l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu. Una Escola Municipal de Música, és un luxe que tenen alguns barris i que "encara" no tenim a Horta. Ja sabeu que aquí tot arriba una mica més tard...

Tot i que sembla que ja tenim l'espai destinat per aquesta finalitat, l'Ajuntament ha de fer una "reforma" per adequar la Masia al nou us que li volen donar. (que es vagi preparant la Masia que no la reconeixeran...)

Dons bé: nois i noies de 8 a 20 anys que van sorprendre amb la seva actuació, el seu ritme, les seves veus i el seu bon Jazz i crec que no

m'equivoco si dic que serà una nit que es recordarà per tots aquells que van tenir la sort de poder assistir al concert tot sopant. Fins i tot una parella va venir de València especialment a veure aquesta actuació.

Realment un trimestre de luxe!!!

Només dir-vos que ja estem treballant per la IV Temporada de Vespres de Jazz.

Josep Magrans i Breu

Grup fotogràfic d'Horta

XX Concurs Social de Fotografia

VEREDICTE:

Obres presentades: 74

Obres acceptades: 74

Socis G.F.H.: COLOR

PRIMER PREMI: **Oriol Purroy Terrades**

SEGON PREMI: **Joaquim Terrades Pujol**

TERCER PREMI: **Ernest Sitjà Franquesa**

Socis Lluïsos. COLOR

PRIMER PREMI: **Carme Oliva Morera**

SEGON PREMI: **Mercè Guillemí Casals**

TERCER PREMI: **Margarida Ferraté Torrent**

Socis G.F.H.: BLAN I NEGRE:

PRIMER PREMI: **Jaume Caminal Serret**

SEGON PREMI: **Ernest Sitjà Franquesa**

TERCER PREMI: **Dora Serra Espada**

I per que consti, signen la present ACTA

Alfonso Garcia Pozo

Pilar Moros Lozano

Joan Manel Guillén Espin

GRUP DE TEATRE L'AUCA

ALGÚ VA VOLAR SOBRE EL NIU DEL CUCUT

8a MOSTRA TEATRE INFANTIL DE CATALUNYA

TEATRE JUVENIL, INFANTIL I DE INICIACIÓ

CONTES POLÍTICAMENT CORRECTES (TEATRE JUVENIL)

DOS MONS PER DESCUBRIR (TEATRE INFANTIL)

L'HERÈNCIA DE LES BRUIXES (TEATRE INFANTIL)

LA VENTAFOCES... DEL SEGLE XXI (TEATRE INFANTIL)

SOMRIGUI... SI US PLAU (GRUP INICIACIÓ ARTS ESCÈNIQUES)

Premis Buero Vallejo de Teatro Joven, Premis Ovidi

Senyores i senyors, nens i nenes, el teatre Juvenil està creixent! Es fa important, es fa valorar i fa que es coneguin els Lluïsos d'Horta i que rebí premis.

Us preguntareu: Com? Doncs us explicaré una petita història: una vegada hi havia un noia que es dedicava al món del Teatre. Va veure que hi havia molts Joves que estaven al teatre infantil dels Lluïsos i va pensar: per què no fem teatre Juvenil? I... va decidir que faria un musical amb més de 24 actors i actrius de 14 a 18 anys.

D'esquerra a dreta: Paula Casanovas i Clara Solé

El Musical va ser un èxit; van omplir la sala els dos dies i tots van estar molt contents. Però els nois i noies, que eren molt emprenedors, es van posar a investigar i van descobrir un concurs de teatre. Van decidir que presentarien el Musical Hairspray al concurs de teatre anomenat "Premis Buero Vallejo de Teatro Joven, Premis Ovidi" que patrocinava la fundació Coca-Cola i que estava molt valorat. A aquest concurs es van presentar més de 200 grups de teatre amateur de tot Catalunya i resulta que el jurat va decidir donar un premi a la protagonista de l'obra Hairspray: la Clara Solé Font! Una menció especial a la millor actriu! Així que la Clara, juntament amb la seva família, i la seva directora de teatre van anar a recollir el premi el dia 31/05/2011 ni més ni menys que

al teatre del Liceu i van veure molta coca-cola i van gaudir de l'honor de poder rebre un premi que valora la feina de la guardonada, la feina del grup de teatre, i com no, la feina que s'està fent des dels Lluïsos d'Horta per tirar endavant amb el teatre. Així que: moltes, moltes felicitats a tots!!! I tan de bo que puguem rebre molts i molts premis més amb les nostres futures obres de teatre.

M'agradaria, però, abans de d'acomiar-me, valorar molt la feina que han fet aquests nois i noies. És molt important ser un grup unit per poder tirar endavant reptes tant difícils com fer una obra musical i vull donar les gràcies a tots els que heu recolzat la meua feina i la feina dels nois i noies del grup. Sense el suport extern seria molt difícil créixer de nivell, i entre tots ho farem possible, perquè tenim una gran plantilla d'actors amb moltes ganes d'aprendre i fer més obres. Així que... endavant nois, ja veieu que la bona feina porta premis!!!

Paula Casanovas

Mostra de Cinema de Valors

Tal com anunciàvem en l'últim número, durant els primers mesos d'aquest any hem endegat la primera mostra de Cinema de Valors, amb sessions matinals adreçades a les escoles. *Invictus*, *Blind Side* i *La vida secreta de las abejas* han estat en aquesta ocasió les pel·lícules escollides, amb una molt bona recepció per part dels

centres. Com a complement de la sessió, també hem elaborat unes guies didàctiques per tal que els alumnes puguin continuar el treball a classe.

Així, doncs, ara que finalment també s'ha confirmat que continuem amb les projeccions per a escoles de la Setmana de Cinema Espiritual,

UNA MICA DE TOT

aprofitem l'experiència acumulada tots aquests anys per a seguir avançant en aquest nou camí, que esperem sigui ben pròsper i doni molts fruits.

Atès que les sessions per a adults de la Setmana de Cinema Espiritual es van traslladar a una altra seu, potser fóra bona idea proposar-nos de fer alguna sessió amb aquest format que permet l'intercanvi d'idees en acabar la projecció, i d'aquesta manera recuperar una mica aquella essència de cinefòrum –en definitiva, d'agitació cultural– en què tant va destacar Els Lluïsos unes dècades enrere.

Quim Casals Campmany

Obres a casa nostra

Aquest mes de juny, s'han iniciat les obres més visibles i importants de les que (de moment) hi ha projectades a casa nostra, per poder condicionar l'entitat a la normativa vigent pel que fa a seguretat i accessibilitat.

Ja fa temps que les obres han començat per dins, i s'ha fet una feina prou important, però que no és gens visible pel soci ni pel públic, donat que es tracta dels elements de seguretat a l'escenari, com el reforç amb cablejat d'acer dels telers dels decorats i dels focus d'il·luminació, juntament amb uns sistemes de seguretat i retenció per preveure possibles caigudes.

No solament s'ha actuat a l'escenari, també s'ha reformat completament la cuina del bar i s'ha renovat completament la instal·lació de gas i s'està renovant també tota la xarxa elèctrica de la casa i les conduccions d'aigua contra incendis, alhora que s'està ignifugant tot allò que suposa un perill d'incendi.

La sala polivalent reduirà la seva capacitat per poder instal·lar elements de control i seguretat de la instal·lació elèctrica i de so del teatre que actualment estan dins l'escenari amb la perillositat que comporta.

Ara és l'hora de les obres que han de donar un canvi més evident a la fesomia de la casa i veurem com la porta principal de l'entitat canvia de lloc i es trasllada a l'actual porta petita. Hi trobarem un passadís renovat i ampliat, amb un nou accés al bar, amb una decoració

que vol evocar l'entrada d'un teatre i amb la supressió per mitjà de rampes de tota barrera arquitectònica que hi pugui dificultar l'accés.

Al primer pis, i a la sala del tennis taula es renovarà totalment i s'ampliarà, també s'insonoritzarà per poder fer-hi assajos de tota mena, i s'hi construirà un nou armari amb miralls de paret a paret que ha d'ajudar, i força, a la millora dels actors i dansaires en la seva feina. Evidentment s'hi canviarà també la decoració.

Són moltes més les actuacions previstes a la casa, com una nova porta d'accés a la sala del teatre, la renovació de la calefacció, la disposició de les butaques, i un llarg etc. que s'anirà abordant a mida que el pressupost ens ho permeti. Tenim per davant un llarg camí i l'haurem d'assolir sense pausa i amb fermesa perquè un cop acabades les obres (al menys les principals) gaudim d'una entitat amb unes instal·lacions no solament més agradables sinó alhora més segures.

S'ha intentat minimitzar al màxim l'impacte de les obres a fi i efecte que les activitats no es vegin afectades per aquest motiu, i és per això que es tancarà l'accés a l'escenari i a les sales del primer pis, pel passadís actual i s'obrirà un nou accés pel bar mentre durin les obres, que estan previstes que s'acabin a primers de setembre.

Creiem que tots estem impacients per veure els resultats, i us demanem un xic de paciència aquest estiu. Veurem tots com els Lluïsos hi guanyen molt amb els canvis.

La Junta

Festes de Sant Lluís

És llarga la llista d'actes que cada any programem per les festes del nostre Patró.

Hi ha inauguracions d'exposicions: les reines són les Manualitats i la Fotografia. El concert de Jazz amb sopar, al pati del Cau. Hi ha la Festa teatral de Sant Lluís; aquest any s'ha representat "La Bella i la Bèstia", de la qual obra us en parlarem en el pròxim butlletí. Hi ha el sopar al carrer del qual us mostrem dues fotos.

UNA MICA DE TOT

Hi ha el dinar de Sant Lluís; cal felicitar a les cuineres, sòcies de la Casa que ens han guisat un fricandó de vedella que ens llepàvem els dits!

i ha hagut la celebració l'Esbart adherits a la Federació de Cases Regionals de Catalunya-amb ofrena de flors a la Parròquia i una ballada extra al pati de l'església (us en parlarem més extensament en el pròxim butlletí)

Dora Serra

Campanya Contra la Fam de Mans Unides

Com ja fa uns anys, el dia 25 de març ens vam reunir una colla de persones per sopar, a fi de recollir diners per a la Campanya de Mans Unides contra la fam. Hi va haver unes cuineres que ens van obsequiar amb set truites de totes menes: de carxofes, patata i ceba, mongetes seques, albergínia, espinacs i fins i tot una de poma; totes boníssimes. Donem les gràcies a les magnífiques cuineres. També hi va haver algunes persones que per motius personals no van poder venir, però que igualment van col·laborar amb el preu del tiquet. Es van recollir 440€. Moltes gràcies a tothom!

Maria Franquesa

Racó dels Lluïsos

La fotografia del butlletí 101 correspon a la porta de sortida d'emergència del teatre, davant el magatzem del bar.

Guanyadora: **Anna Ruiz Hernández**

Endevineu el nou "racó"

El conte del soci

Una visita al psiquiatra

No em passava n'hi pel cap el que em succeiria després que la doctora Poc i Prim –del CAP del barri–, em derivés al psiquiatre senyor Quatrecaques.

Ja n'estava tip de repetir-li a la doctora Poc i Prim "miri doctora, jo em trobo igual, sap? Les pastilles no em fan res de res". "Miri: les pastilles només fan la meitat, home; l'altra meitat l'ha de posar vostè," em deia ella. "Les pastilles no curen soles; hi ha de posar quelcom de la seva part" em repetia.

I la doctora Poc i Prim s'entossudí en que anés a la consulta del psiquiatre doctor Quatrecaques a veure si ell em feia entendre que era allò que jo hi havia de posar.

Quatre mesos després de demanar dia i hora em trobava davant la porta número 12, que lluia un rètol que deia: Doctor Quatrecaques i Ullastrell, i sota: Psiquiatra. Dos copets a la porta amb els artells de la mà i una veu que em respon: endavant.

—Bona tarda, doctor..

—Bona tarda; seguei, seguei –va dir-me sense mirar-me a mi, sinó a una pantalla d'ordinador que tenia al davant–... un segon i estic per vostè.

—Faci, faci...

—Acabo de seguida, eh? —em va contestar el doctor.

L'home va seguir teclejant una bona estona amb els ulls fixos en aquella pantalla.

Mentre esperava vaig tenir temps de fer una

ullada pel consultori; les parets eren pintades de blanc; la de la meua dreta em va semblar que tenia una mica d'esquerda dalt de tot, tocant el sostre, que era d'un color grisós amb unes taquetes no sé ben bé si d'humitat o què. A una banda de la paret de l'esquerra hi havia una pissarra de suro plena de papers de tots colors, enganxats cadascun amb una xinxeta, i un poster del cap d'una persona que tenia la closca transparent i se li veia el cervell; a l'altra banda un moble arxivador de quatre calaixos, un de mig obert i que deixava entreveure un munt de carpetes arreglades. La claror del dia entrava, tamisada, per un finestral situat a la paret del meu davant, donava a l'estància un toc intimista. El terra era d'un color entre verd i blau i en va semblar veure-hi un parell de burilles en un raconet. La taula del metge era metàl·lica i al seu damunt, a la meua dreta, hi havia la pantalla de l'ordinador..

—Com es diu vostè?

—Enric —gairebé vaig tenir un sobresalt...

—No; el cognom, sisplau...

—Vaqué; Enric Vaqué Fuster.

—Bacardi...Ballesté...no el trobo... Baqué amb be de Barcelona o amb be de València?

—Vaqué; amb be de València...

—A veure:...Vanis...Vaqué; això mateix; Vaqué. Ja està. Enric Vaqué Fuster. Si senyor —Aquest "si senyor" el va pronunciar d'una manera triomfal; posant-hi èmfasi. Sense deixar de teclejar em va preguntar:

—A veure: que li passa senyor Vaqué?

—Dons miri: la veritat es que no sé ven bé què em passa. Fins i tot penso que no em passa res, però la doctora Poc i Prim...

—Un momentet, sisplau –no em va deixar acabar; estava com una mica capficat mirant la pantalla—. És que no em deixa donar-l'ho d'alta... –va continuar teclejant—. Ara! Ara sí; digui, digui...

—Li deia que no sé ben bé què em passa. Hi ha dies que no em voldria llevar; tinc molta son. La meua dona diu que, el que tinc és una depressió com un cavall, però jo el que tinc és son. Es veu que no se'n pot tenir de son. La meua dona sempre...

—Un segon —el doctor encara teclejava—.

UNA MICA DE TOT

Vostè viu al carrer de la Pau, número 16, de Vallromanes, oi?

—Oi.

—Segueixi, segueixi...

Dons li anava dient que la meva dona i jo sempre ens barallem pel mateix: si tinc son, és una depressió. Si no tinc ganes d'enraonar, és una depressió. Si enraono massa o crido, llavors és una depressió agressiva. Coi; no hi ha manera. Si no dormo i tinc malsons, com vol que no tingui son al matí? I si...

—Merda! —va cridar el doctor Quatrecazes—. Ara s'ha penjat!...

Va posar-se a teclejar una mica nerviós. Va passar una bona estona. El doctor no perdia de vista aquella pantalla.

—Ajà! Ja torna a anar bé; és que no fa gaire ens van canviar el sistema informàtic —em deia tot teclejant—. Anem tots plegats una mica de cul, sap?. Però vostè digui, digui, que jo l'escolto; no es preocupi que l'escolto...

—...li deia que, si no dormo al vespre, com vol que no tingui son al matí? És normal, no? O no és normal? És igual que l'enraonar. Si no tinc ganes d'enraonar, dons no tinc ganes d'enraonar. Sempre s'han de tenir ganes d'enraonar? Sempre? Eh? Dons la meva dona no ho entén això. Em diu que sempre estic mut. Que no estic per res del que em diu. Em diu que la miro però que no la veig i no sé quantes tonteries més... Que no la veig, que no la veig... és clar que la veig! El que em passa és que la meva dona enraona tan de pressa que a vegades no entenc el que diu; o potser és que em torno una mica sord, no ho sé...

—Un segon, sisplau, m'hauria de donar el seu número de la tarja sanitària que, no sé perquè, no em surt a la pantalla...

—Si senyor —vaig buscar dins la cartera—, apunti: VABA 0 10023 00

—... 023, espai, 0,0... ajà! Ara sí que l'ha agafat!

El doctor Quatrecazes va aixecar les mans del teclat, com aquell qui celebra un gran esdeveniment, va girar la cadira cap a mi i em va mirar per primera vegada fent-me mitja rialleta.

—Bé, bé, bé; anem a veure, anem a veure; què em deia senyor Vaqué?

No sé pas si li vaig repetir el mateix ni tampoc si vaig entendre massa el que em va dir...

Però en vaig sortir content de la visita; no em va rebutjar res.

Em va dir que hi tornés dos mesos després i que ja en tornaríem a parlar. Que anés fent no sé ben bé què, però, això sí, que fos constant, vostè sigui constant, eh? no perdi la paciència, em deia.

En arribar a casa no sé què devia explicar-li a la dona, però es va empenyar com una mona i em va dir que no servia ni per anar al metge; que no entenia mai res; i que si fins ahir era mut, ara era mut i tonto, i no sé quantes coses més...

No; si jo ja ho dic que la meva dona no m'entén...

*Escriptor: **Salvador Casals***

Soci número 19

*Il·lustradora: **Clara Solé***

Sòcia número 265

Els follets de la Impremta

Al segle passat, als tallers d'impremta hi havia uns senyors anomenats caixistes, asseguts davant d'unes caixes grans i planes, amb molts compartiments: els caixetins. Cada caixetí de la part de dalt de la caixa estava ple d'una lletra de l'alfabet: un estava ple de "As", un altre de "Bes" i així fins el calaixet de les "Zetes". Els caixetins de la part de baix, estaven plens de les mateixes lletres, però minúscules: "as". "bes"... "zetes". D'aquí ve que, en tipografia, de les lletres majúscules en diem de caixa alta i de les minúscules de caixa baixa.

Amb paciència de sant, el caixista seleccionava i prenia de cada calaixet la lletra corresponent i les anava posant una al costat de l'altra en uns motlles anomenats galeres, i així construïa paraules, frases, paràgrafs... fins a tenir escrita, amb aquelles lletretes metàl·liques, tota la Bíblia, si convenia...

Però vet aquí que, de vegades, a les nits —no sabem del cert si eren nits de lluna plena— sorgien, de la foscor del taller, uns follets que,

UNA MICA DE TOT

saltant per damunt de les caixetes, jugaven a canviar les lletres de lloc: les "Bes" a la caixa de les "Ces", les "Erres" a la de les "Pes", les "Jotes" a les "Ges" i apa, embolica que fa fort.

L'endemà, el caixista que sabia de memòria a quin calaix i havia cada lletra, no es fixava pas que escrivia *cafira* en lloc de *cadira* o *calè* en lloc de *cafè*, per posar un exemple.

Un altre entreteniment que també els agradava molt era el canviar de lloc lletres o paraules, o esborrar-ne unes i canviar-ne d'altres de les galerades preparades per imprimir...

I quant ja faltava molt poquet per les primeres clarors de l'alba, els follets desapareixien tan misteriosament com havien vingut, deixant que els primers rajos de sol anessin entrant per la finestra i il·luminessin poc a poc el taller...

Avui en dia, amb les modernes tecnologies,

han desaparegut les capsetes de les lletres i els caixistes, però els follets de l'impresora, sota les tecles de l'ordinador o qui sap on, continuen existint!

I això és el que ens ha passat en la pàgina 24 del butlletí número 101 on, en lloc de **trusimo** hauria de dir **turismo**, **lestrena** hauria de dir **l'estrena**, **cenors** hauria de dir **censors** i **lestisorada** hauria de dir **la tisorada**.

Potser mai han gaudit tant els follets en un text tan curt! Aquella nit varen ben bé treure el ventre de pena...

Penedits, demanem perdó per aquest fet, però no podem pas prometre que no tornarà a passar mai més...

Salvador Casals

RACONET INFANTIL

Màgia – 16

Compare: Persona amb la qual ens hem posat d'acord per a fer un efecte. L'ús de compares és molt discutit. Jo us recomano que per norma general no els feu servir, alguna vegada molt esporàdicament i amb alguna causa mot justificada hi podeu recórrer.

Jo vaig fer un joc amb compare una vegada que volia sorprendre a la família i com que era difícil trobar jocs, *in crescendo*, cada cop més sorprenents vaig fer-ho. És l'única vegada que recordo.

Transmissió d'un número

Fas sortir al teu col·laborador (procura que sembli escollit la l'atzar) fora de la sala i dius que pensin un número de l'1 al 10 i que el comuniquin a la resta de persones. Un cop fet, s'avisava a la persona i entra a la sala i sense dir res, va posant les mans a les galtes d'uns quants espectadors, entre ells a les teves. Al cap de tres o quatre espectadors, pensa una mica i endevina el número que s'havien pensat.

Secret: Quan et posa les mans a les teves galtes, tu "apretes" - prems una mandíbula

contra l'altra pels queixals, tantes vegades com el número que hagin dit, ell només ha d'anar-les comptant.

Nota: També pots ser tu qui surtis i haver-te posat d'acord amb algú dels que es quedin i sigui ell qui et transmeti el número. Jo prefereixo aquesta segona opció.

Endevinar una carta

Si establiu un codi pots endevinar una carta, segons com ell agafi la baralla i on tingui l'altra mà que t'indiqui el coll. (Mà al pit = cors, gratar-se el nas = piques, a la butxaca = trèbol i a l'estómac = diamants).

Tenint una baralla de cartes a la mà segons on posis el dit polze, pots indicar el valor

d'una carta: Cantonada superior esquerra=1, centre superior=2, cantonada superior dreta=3, centre esquerra=4, centre al mig=5, centre dreta=7, cantonada inferior esquerra=8, centre inferior=9 i cantonada inferior dreta=10; això amb les cartes de dors. Si les cartes estan de cara: centre superior=J, centre al mig=Q i centre inferior =K.

Ferràn Homar

ENTREVISTA

Anna Brunat i Corbella

Sòcia número 72

Nascuda : 17/9/1921

L'Anita, com tot-hom l'anomena, complirà aquest setembre els noranta anys! Suposo que els seus fills s'ocuparan de festejar-la degudament. Són una minoria les persones que arriben a aquesta edat. L'Anita té una germana i

un cunyat que també són de bona fusta i, ben segur la podran acompanyar en aquestafortunat aniversari.

Anna = Tinc un fill, l'Ernest, i una filla, la Mercè, que ja són casats i tenen dos fills cadascú. Llàstima que vaig perdre el marit, l'Ernest Salinas, el 7/2/2000. No vam ser a temps de celebrar les noces d'or!

Dora = Recordo quan vàreu celebrar les noces d'argent, que hi vaig ser convidada, juntament amb en Ferran, l'any 1987, que, per cert ja se li notava la seva decadència.

Anna = Aquí ens teniu a tota la colla de l'equip de matrimonis que tants anys vam fer reunions i trobades. Vam ser molt amics tots plegats. L'Eduard Arroni sempre deia: *Com l'equip tres, no hi ha res!*

Dora = De sis parelles ens falten tres homes. No sé per què sempre hi ha més vídues que vidus. Potser perquè les dones som més

actives i bellugadisses i això ajuda a afermar-se a la vida. Tu, per exemple, has fet moltes activitats per la parròquia, per al barri.

Anna = Vaig començar fent catequesi. El senyor rector, mossèn Rosselló, ens animava a les mares de família a fer aquesta tasca. Jo no em creia preparada per a dur-la a terme, però ell deia, *total, els heu d'ensenyar a resar el Pater noster i saber algunes nocions de la Bíblia i de la vida de Jesús. Totes ho sabeu fer perquè bé ho heu ensenyat als vostres fills.* Després, la realitat vaig veure que hi havia molta més feina: seguir un llibre de catequesi, fer reunions, aprendre jo mateixa moltes coses que desconeixia... I sobretot, dominar una dotzena de criatures que, de vegades, eren ben difícils. Vaig plegar i em vaig incorporar al grup de Visitadores, que era un treball més adient a la meua manera de ser. Visitar malats, fer-los companyia, escoltar-los, donar-los conversa i resoldre problemes domèstics o personals. Aquí veieu una foto feta a Montserrat on vam portar els visitants que estaven en condicions de caminar (cada any fèiem una sortida a un lloc concret de Catalunya)

D'esquerra a dreta podeu veure: jo, l'Eulàlia Homar, la senyora Rosa, la Maria Fernández, l'Empar Garcia, la Maria Ribó i la Montserrat Simó.

Dora = Devíeu seguir un esquema de treball, suposo.

Anna = Cada dilluns ens reuníem amb el senyor Rector i repassàvem què havia passat durant les visites setmanals i projectàvem possibles trobades i actuacions. Normalment cadascuna, per parelles (la meua companya sem-

ENTREVISTA

pre va ser la Montserrat Simó) visitàvem dues o tres malaltes, els fèiem companyia una llarga estona i els donàvem conversa o les escoltàvem. Hi havia moltes malaltes que ens esperaven amb il·lusió. Hi ha molta gent que està massa sola i agraeixen la companyia que se'ls dona gràcies a aquests equips de Visitadores.

Dora = I tu, no estàs sola?

Anna = Visc sola, però tinc la meva germana i el meu cunyat al costat. Jo mai no m'he sentit sola. Els meus fills m'acompanyen sempre, encara que no visquin aquí al carrer Galla.

Dora = Parlem, doncs, d'aquest carrer on sempre has viscut.

Anna = Vaig néixer en aquesta casa. Als cinc anys vaig començar a anar a escola, a les Dominiques de la sucursal que aleshores era aquí a tocar, a la plaça Santes Creus. L'any 1931 vaig fer la Primera Comunió i no vaig poder lluir el meu vestit a la festa de Corpus perquè aquell any, per ordre de la República estrenada el mes d'abril, es van prohibir les processons de Corpus pels carrers. Tanta il·lusió que li feia a la mare poder-me lluir al costat de totes les nenes que aquell any havíem combregat per primera vegada! La meva germana, dos anys més tard, també es va trobar sense processó! Després va arribar la guerra, l'any 1936 i van tancar totes les escoles religioses. Vaig anar a les escoles de les Cases Barates, Hermenegildo Giner de los Ríos, de la qual en guardo molt bon record. Era una escola modèlica.

Dora = També va ser la meva escola. Ja ho pots ben dir que era modèlica. Tots els nois i noies que van tenir la sort d'anar-hi diuen el mateix.

Anna = Als setze anys vaig començar a treballar en un taller de litografia. Sortia de casa al matí amb el paquetet del dinar, agafava el tramvia fins al carrer Bruc, continuava amb metro fins a Entença, anava cap a la feina i ple-gava a la tarda. Tornava a casa tot caminant, com la majoria de gent feia.

Dora = Quin tip de caminar! Per què ho fèieu? Per estalviar els dos bitllets de metro i tramvia?

Anna = Perquè no hi havia altre remei, ja que hi havia restricció elèctrica i no funcionaven els transports. A les cases ens havíem d'il·luminar amb llums d'oli o de carbur. Eren temps de guerra i les dificultats eren extremes.

Dora = Prou! Passem full. No parlem de la guerra que és un tema massa escabrós! Et fas gran, la guerra ja és història i la vida somriu. Com és la teva joventut?

Anna = Els dijous anava al Club Dinàmic on vaig aprendre a ballar sardanes. Hi havia moltes sales on es feien diverses activitats. Allí vaig conèixer L'Ernest el meu futur marit. També la meva germana va conèixer el seu futur, en Josep Carabí.

Dora = Molt eixerides aquestes germanes! Ja les tenim promeses. Tu et vas casar l'any 1951 i, ben segur que vas plegar de la feina.

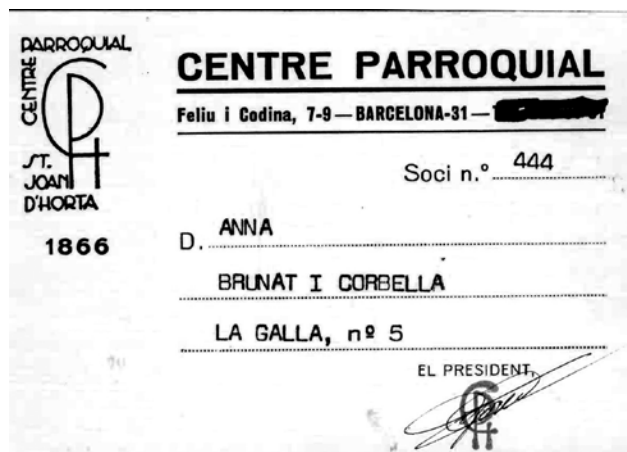
Anna = Sí, però vaig continuar activa a casa. Apart de les tasques de la llar em guanyava un petit sou fent flors de "pañó" per a cintes i diademes. La feina per una dona, mai no s'acaba.

Dora = Tens tota la raó. I felices aquelles que tenen salut per a fer-la! Bé, ja hem fet la volta a la teva vida molt curtament, perquè d'històries n'hi ha moltes més!

Anna = Les històries mai no s'acaben. Recordo amb il·lusió les moltes excursions que vam fer l'Ernest i jo amb els Lluïsos. Éreu tu i en Ferran els qui les preparàveu i les dúieu a terme. El meu home i jo sempre us vam fer costat. És que l'Ernest estimava i admirava molt en Ferran. És una llàstima no tenir-los al costat!

Dora = Ens estem posant sentimentals! Pleguem, no sigui que acabem plorant!

Com a última foto us ensenyem el carnet de sòcia de l'Anita que encara guarda.

Gràcies Anita per les teves paraules i la teva companyia.

Dora Serra

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els mesos de febrer, març, abril, maig i juny de 2011:

Febrer de 2011

Nova York prohibeix fumar en parcs i platges.

La Costa Brava atreu turistes d'Egipte i Tunísia.

Els conflictes al món àrab provoquen que els majoristes de viatges redistribueixin els seus clients.

Sabadell suprimeix la subvenció per incinerar els difunts. L'Ajuntament de Sabadell suprimirà les subvencions amb què en els últims anys incentivava les famílies a incinerar els cadàvers dels seus difunts al crematori de Terrassa, per la inexistència del servei d'incineració a la ciutat i l'escasos de nínxols buits al cementiri.

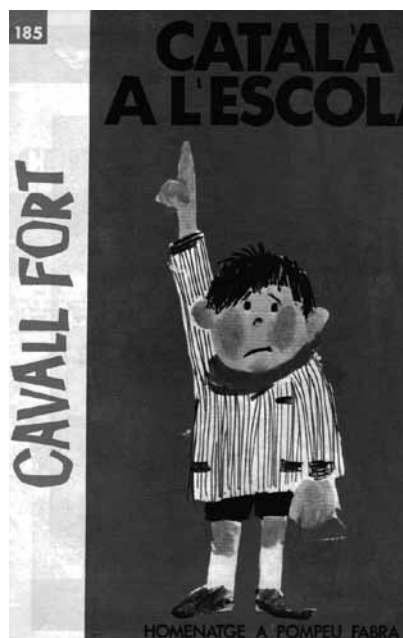

La cuina catalana perd el seu primer tres estrelles

Santi Santamaria mor de manera sobtada al seu restaurant de Singapur.

Nascut el 26 de juliol del 1957 a Sant Celoni, el cuiner va fundar Can Fabes (abans es deia El Racó de Can Fabes) el 1981 i el 1988 ja va obtenir la primera estrella.

Cavall Fort i l'aportació al català.

La revista infantil obté el premi nacional de projecció de la llengua catalana.

La revista Cavall Fort podria perfectament endur-se el premi nacional de còmic i il·lustració, però el jurat ha valorat una altra vessant pel qual es mereix reconeixement: la llengua. Des de l'any 1961, a més de donar a conèixer a Catalunya importants personatges de còmic de l'escola francobelga com ara Jan i Trencapins (d'on sortien els barrufets) o Sergi Grapes (Gaston Lagaffe), també els

va fer parlar en català. En plena dictadura s'hi van formar noves generacions de joves lectors que van tenir les seves primeres lliçons de llengua en una època en què el castellà dominava totalment el sistema educatiu.

Març de 2011

Invents per a cada dia.

Obre les portes el Museu d'Idees i Invents de Barcelona.

A més d'exposar, vol ser un lloc de trobada de creatius i investigadors per incentivar i acollir nous inventors. La mostra privada preveu atraure 50.000 visitants el primer any. A la foto podem veure una tassa de cafè per poder guardar les galetes.

Abril de 2011

Les matrícules universitàries podrien pujar el doble de l'IPC. El govern estudia augmentar el preu públic dels graus el màxim permès per l'Estat. L'encariment de la matrícula podria superar el 7%. Repetidors Pagaran un 80% més per crèdit en les assignatures suspeses.

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Barcelona té el primer punt per recarregar en 10 minuts cotxes elèctrics.

Situat en una estació de servei al carrer Lope de Vega, al districte 22@, el nou punt permetrà recarregar fins a un 50% de la bateria d'un vehicle en només 10 minuts, en comptes de les 8 hores que es triga a fer-ho en un de convencional.

Amb aquest nou punt de servei, Barcelona disposa ja de 179 punts de recàrrega que serveix per confirmar Barcelona com "la ciutat laboratori" on la indústria i els ciutadans "testin" noves energies aplicades al sector de l'automoció.

Maig de 2011

Ben Laden és mort.

El president nord-americà ha anunciat que els Estats Units tenen el cadàver del líder i creador de la xarxa terrorista Al-Qaida. Ben Laden ha estat abatut en una acció militar nord-americana a Islamabad, la capital del Pakistan.

El president dels Estats Units, Barack Obama, ha confirmat la mort d'Ussama Ben Laden al Pakistan. Obama ha comparegut davant la nació i ha informat que les forces d'intel·ligència nord-americanes van dur a terme una operació especial sobre el terreny que va acabar amb la mort del líder d'Al-Qaida. Obama ha confirmat que els Estats Units tenen el cos de Ben Laden i què en l'operació, que s'ha portat a terme gràcies a la col·laboració de les autoritats pakistaneses, no va haver-hi baixes civils ni militars.

"S'ha fet justícia", ha assegurat Obama, malgrat matisar que la seva mort no marca el final de la lluita dels EUA contra Al-Qaida.

El líder d'Al-Qaida, Ussama Ben Laden, abatut en una operació de forces nord-americanes al Pakistan, ha estat enterrat al mar d'acord amb la pràctica musulmana, segons han informat diversos mitjans nord-americans, entre els quals hi ha la CNN i el New York Times, citant una font oficial.

Segons els mitjans, després de ser abatut en una operació a Abbotabad, 160 quilòmetres al nord d'Islamabad, Ben Laden ha estat traslladat a l'Afganistan, on ha estat enterrat al mar.

Ja veu MaGaMa, al final l'han trobat...

El Barça guanya la seva quarta copa d'Europa amb un partit memorable, practicant durant molts minuts un futbol que mai s'havia vist, passant per sobre d'un Manchester United que només va poder aplaudir, al final, el campió. Amb Messi com a líder, Xavi i Iniesta com a timons, Pedro i Villa acompanyant l'argentí com a golejadors i amb Abidal jugant tot el partit després d'haver superat una greu malaltia, el Barça de Guardiola va provocar que el futbol mundial estigui als seus peus amb una obra mestra.

Un altre any memorable Lliga i champions. I encara hi ha qui es pregunta perquè??

Juny de 2011

El fracàs escolar en alumnes de sisè supera el límit marcat per Europa.

Els estudiants milloren en llengües i matemàtiques.

Els alumnes que no han assolit les competències bàsiques hauran de fer deures obligatoris durant l'estiu.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Documents històrics dels Lluïsos d'Horta (1866-2011)

